

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੇਰੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿ ॥ ਜੀਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੇਹਿਆ
ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੇਹਿ ॥੧॥ {ਪੰਨਾ 1094}

ਪਦਅਰਥ:- ਹਿਕ—ਇੱਕ। ਭੇਰੀ—ਰਤਾ ਭਰ। ਮਹਿੰਜਾ—ਮੇਰਾ। ਜਾਨੀ—ਹੇ ਪਿਆਰੇ! ਤੇਹਿ—ਤੈਨੂੰ।
ਪਸੀ—ਪੱਸੀ, ਮੈਂ ਵੇਖਾਂ।

ਅਰਥ:- ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਰਤਾ ਭਰ ਭੀ (ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ) ਨਾਹ ਵਿਛੋੜ। ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਤੂੰ
(ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ) ਮੇਹ ਲਈ ਹੈ (ਹੁਣ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂਘ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ) ਹੇ ਪਿਆਰੇ! ਮੈਂ
ਕਦੋਂ ਤੈਨੂੰ ਵੇਖਾਂ।1।

ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇਈ
ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥ {ਪੰਨਾ 1094}

ਪਦਅਰਥ:- ਚਉ—ਕਹੁ, ਦੱਸ। ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ—ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੱਜਣ! ਡੇਈ—ਡੇਈਂ, ਮੈਂ ਦਿਆਂ। ਸਿਸੁ—
ਸੀਸ, ਸਿਰ। ਮਹਿੰਜੇ—ਮੇਰੇ। ਪਸੀ—ਪੱਸੀ, ਮੈਂ ਵੇਖਾਂ।

ਅਰਥ:- ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੱਜਣ! ਤੂੰ ਆਖ (ਭਾਵ, ਜੇ ਤੂੰ ਆਖੋਂ ਤਾਂ) ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਭੀ ਲਾਹ ਕੇ ਭੇਟ ਕਰ
ਦਿਆਂ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤਰਸ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਕਦੋਂ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਂਗੀ।1।